

Sygn. akt I C 723/18

Dnia 18 września 2018 roku

Wzmianka w trybie art. 157 § 2 k.p.c. zastępująca protokół rozprawy

Podczas rozprawy nie stawił się nikt w imieniu strony powodowej, należycie powiadomionej o terminie posiedzenia. Pozwany nie stawił się, mimo należytego powiadomienia o terminie posiedzenia, nie żądał przeprowadzenia rozprawy w swojej nieobecności i nie składał wyjaśnień. Po zamknięciu rozprawy Przewodniczący ogłosił wyrok zaoczny przez odczytanie sentencji i wskazanie ustnie zasadniczych motywów rozstrzygnięcia.

Protokolant Przewodniczący

.....

(podpis) (podpis)

**WYROK ZAOCZNY
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ**

Dnia 18 września 2018 roku

Sąd Rejonowy dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi, I Wydział Cywilny, w składzie:

Przewodniczący: S.S.R. Bartosz Kasielski

Protokolant: stażysta Beata Ociesa

po rozpoznaniu w dniu 18 września 2018 roku w Łodzi

na rozprawie

sprawy z powództwa H. (...) z siedzibą w W.

przeciwko A. R.

o zapłatę

oddala powództwo.

Sygn. akt I C 723/18

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 14 maja 2018 roku H. (...) z siedzibą w W. wystąpił przeciwko A. R. o zapłatę kwoty 5.502,17 złotych wraz z odsetkami ustawowymi za opóźnienie od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz przyznanie kosztów procesu, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

W uzasadnieniu pozwu wskazano, że dochodzone roszczenie obejmuje należności z tytułu braku spłaty pożyczki, którą to wierzytelność powód nabył w drodze umowy cesji.

(pozew k.2 – 6)

W wyznaczonym terminie A. R. nie zajęła merytorycznego stanowiska w sprawie.

(potwierdzenie odbioru korespondencji k.66)

Sąd Rejonowy ustalił następujący stan faktyczny :

W dniu 7 grudnia 2011 roku pozwana zawarła umowę pożyczki z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W., która została rozwiązana z uwagi na brak spłaty zadłużenia przed upływem terminu całkowitej spłaty (7 listopada 2014).

W dniu 14 grudnia 2015 roku powódka zawarła z (...) Bank (...) Spółką Akcyjną z siedzibą we W. umowę przelewu wierzytelności na mocy której nabyła m.in. wierzytelność przysługującą wobec pozwanej z tytułu niespłaconej umowy pożyczki.

(okoliczności bezsporne)

W dniu 20 września 2013 roku (...) Bank (...) Spółka Akcyjna z siedzibą we W. wystawił bankowy tytuł egzekucyjny, który został opatrzony klauzulą wykonalności postanowieniem Sądu Rejonowego dla Łodzi – Śródmieścia w Łodzi z dnia 21 lutego 2014 roku w sprawie sygn. akt II 1 Co 1083/14.

(bankowy tytuł egzekucyjny k.11 – 13, postanowienie k.14 – 15)

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o twierdzenia stron oraz złożone do akt sprawy dokumenty, których treść nie była kwestionowana na żadnym etapie.

Sąd Rejonowy zważył, co następuje :

Powództwo podlegało oddaleniu w całości.

Stosownie do treści art. 117 § 2¹ k.c. po upływie terminu przedawnienia nie można domagać się zaspokojenia roszczenia przysługującego przeciwko konsumentowi. W myśl zaś art. 118 k.c. jeżeli przepis szczególny nie stanowi inaczej, termin przedawnienia wynosi sześć lat, a dla roszczeń o świadczenia okresowe oraz roszczeń związanych z prowadzeniem działalności gospodarczej - trzy lata. Jednakże koniec terminu przedawnienia przypada na ostatni dzień roku kalendarzowego, chyba że termin przedawnienia jest krótszy niż dwa lata.

Zgodnie z regulacją art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 13 kwietnia 2018 roku o zmianie ustawy Kodeks Cywilny oraz niektórych innych ustaw (Dz.U.2018, poz. 1104, wejście w życie z dniem 9 lipca 2018 roku) jeżeli zgodnie z ustawą zmienianą w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą, termin przedawnienia jest krótszy niż według przepisów dotychczasowych, bieg terminu przedawnienia rozpoczyna się z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy. Jeżeli jednak przedawnienie, którego bieg terminu rozpoczął się przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy, nastąpiłoby przy uwzględnieniu dotychczasowego terminu przedawnienia wcześniej, to przedawnienie następuje z upływem tego wcześniejszego terminu. Z kolei stosownie do treści art. 5 ust. 4 ustawy roszczenia przedawnione przysługujące przeciwko konsumentowi, co do których do dnia wejścia w życie niniejszej ustawy nie podniesiono zarzutu przedawnienia, podlegają z tym dniem skutkom przedawnienia określonym w ustawie zmienianej w art. 1, w brzmieniu nadanym niniejszą ustawą.

Wprowadzona przez ustawodawcę zmiana przepisów nakłada obecnie na Sąd obowiązek uwzględnienia z urzędu upływu terminu przedawnienia w przypadku roszczeń skierowanych przeciwko konsumentom.

W powyższym świetle należy uwzględnić fakt, że powód dochodzi roszczenia przeciwko pozwanemu posiadającemu status konsumenta, a termin przedawnienia dla tego typu żądania, jako związanego z prowadzoną działalnością gospodarczą wynosi 3 lata. Umowa pożyczki została rozwiązana przed wyznaczonym terminem jej końcowej spłaty, a bankowy tytuł egzekucyjny został opatrzony klauzulą wykonalności w dniu 21 lutego 2014 roku, a to oznacza, że termin przedawnienia upłynął z dniem 21 lutego 2017 roku. Strona powodowa nie wykazała przy tym w żadnej mierze, aby bieg terminu przedawnienia został kiedykolwiek przerwany ze skutkiem dla tego właśnie podmiotu. Koniecznym pozostaje w tym miejscu zastrzeżenie (wobec adnotacji na kserokopii tytułu wykonawczego

o postępowaniu egzekucyjnym prowadzonym w sprawie Km 62875/14), że zgodnie z ugruntowaną linią orzecniczą postępowanie egzekucyjne prowadzone przez pierwotnego wierzyciela nie odnosi skutków w zakresie przerwania biegu przedawnienia wobec cesjonariusza (por. m.in. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 5 października 2016 roku, III CZP 52/16, Lex nr 2142032, postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 26 października 2016 roku, III CZP 60/16, Lex nr 2152395).

Z powyższych względów powództwo podlegało oddaleniu w całości.